

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 20-1/23-09759
Otsuse kuupäev 04.12.2023
Komisjoni koosseis Tõnis Kõiv
Marianne Metssoon
Anastasia Nezgovorova

Tarbija
Kaupleja Torudeabi ja Elektritööd OÜ (14325616)

Tarbija nõue Hinna alandamine ja enamakstud rahasumma tagastamine.

Tarbija on nõus teenuse eest maksuma kas 76 € või 81 €, olenevalt kuidas Komisjon otsustab kilometraaži arvutamise õiguslikkuse. Kuna Tarbija on Kauplejale tasunud 126 €, siis soovib Tarbija Kauplejalt tagasi saada 45 € või 50 € (olenevalt kilometraaži arvutamise reeglist).

Juhul kui komisjon leiab, et Tarbija poolt kirja pandud töötunnid (58 min ehk 1 h) on tegelikult pädevad ning Tarbija ei peaks leppima Kaupleja poolse valeinfoga töötundide väljatoomisel, siis oleks töömaksumus vastavalt 61 € või 66 € ning Kauplejalt tagastamisele kuuluv summa vastavalt 60 € või 65 € (olenevalt kilometraaži arvutamise reeglist).

Resolutsioon:

Tarbija nõue rahuldada osaliselt.

Kui pooled otsusega ei nõustu või seda ei täida, on neil õigus samas asjas pöörduda maakohtu poole.

Asjaolud:

Tarbija tellis Kauplejalt elektritööd (garderoobi sisse pistikupesa). Kaupleja tegi töö 16.06.2023.

Kaupleja esitas töö eest arve nr TE2300131 summas 126 €, millest 85 € sanitaartechnilised tööd, 21 € materjal ja 20 € sõidutasu.

Tarbija on arve tasunud (16.06.2023 sularahas 80 € ja 12.07.2023 ülekandega 46 €).

Tarbija vaidlustas arve. Tarbija heidab Kauplejale ette mitteteavitamist asjaolust, et elektrikul ei ole ühtegi materjali kaasas ja et töötunni hinna sisse arvestatakse ka poeskäik.

Kaupleja seisukoht:

Kaebus ei ole põhjendatud.

- Töomes oli kohal 15.02, 30 minutid oli kohapeal. Pärast seda 15.30 sõitis kaupluse ja tuli tagasi 16.53. Töö tegi 55 min, lõpetas töö 17.49.

- Päevas meil on väga palju erinevaid tellimusi, ja töomes ei saa võtta kaasa kõik materjalid. Tavaliselt töomes võtab kaasa tööriistad ja väiksed vajalikud abimaterjalid.

Komisjoni põhjendus:

Tarbija ja Kaupleja sõlmisid töövõtulepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 635 lg 4 tähenduses elektritööde tegemiseks. Tarbija esitas Kauplejale tellimuse e-kirja teel, tuginedes Kaupleja veebilehel avaldatud hinnakirjale. Tarbija avalduse kohaselt helistas Kaupleja Tarbijale e-kirja saatmisest järgmisel päeval ning selgitas, et elektriiku esimene töötund maksab 35 eurot ja teine töötund 30 eurot, väljaspool Tallinna km tasu 1 euro. Kuna tasumine sularahas, siis küsis Tarbija, palju sularaha peab olemas olema. Kaupleja vastas, et 80 eurot. Seega tegi Kaupleja Tarbijale hinnapakkumise summas 80 eurot, mis oli Kauplejale teadaoleva info põhjal (Tarbija saadetud kirjeldus ja fotod) hinnanguliseks tööde maksumuseks. Kui arvestada töö ajakuluks 1 tund, millele lisandusid materjalid 21 eurot ja sõidukulu 20 eurot, tuleb kogumaksumuseks 76 eurot ehk suurusjärgus see summa, millega Kaupleja arvestas hinda pakkudes ja millega Tarbija arvestas sularaha varudes. Lähtudes eeltoodust tuleb Tarbija ja Kaupleja vahel lugeda leping sõlmituks tingimustel, milles pooled leppisid kokku telefoni teel ja mille üle ei ole menetluse käigus vaidlust.

VÕS § 639 lg 1 kohaselt võivad pooled kokku leppida töö eelarves, mis on töövõtjale kas siduv või mittesiduv. Sellise kokkuleppe puudumisel eeldatakse, et eelarve on siduv.

Asja materjalide kohaselt tegi Kaupleja enne hinnapakkumise esitamist ära vajaliku eeltöö, sh uuris Tarbijalt, mis on olemas (pistikupesad ja lülitid) ja mida ei ole (kaabel). Sellegipoolest ei olnud Kaupleja teinud vajalikke ettevalmistusi enne Tarbija juurde jõudmist ja ei saanud tööd ära teha kaabli puudumise tõttu. Komisjon on seisukohal, et kaabel on elektritööde juures tavaline kulumaterjal, mis oleks pidanud Kauplejal kaasas olema. Kuna Kauplejal oli ettevalmistustööd tegemata, oli Kaupleja sunnitud Tarbija juurest sõitma poodi ja tagasi ning tegema selleks lisakulutusi. VÕS § 639 lg 2 kohaselt võib töövõtja nõuda mittesiduva eelarve olulisel ületamisel eelarvet ületava tasu maksmist, kui eelarve ületamist ei olnud võimalik ette näha. Sel juhul peab töövõtja eelarve olulisest ületamisest tellijale viivitamata teatama. Teatamata jätmise korral võib töövõtja eelarvet ületanud summat nõuda üksnes ulatuses, milles tellija on alusetult rikastunud. Antud juhul oli töövõtjal (Kauplejal) võimalik ette näha eelarve ületamist (kaabli järel poes käimist ning sellest tulenevat lisakulu) ja seetõttu on Kaupleja poolt täiendava tasu nõudmine alusetu rikastumine.

Kilomeetritasu arvestamisel tuleb arvesse võtta, et Kaupleja veebilehe kohaselt rakendub kilomeetritasu väljaspool Tallinna. Seega tuleb kilomeetritasu arvestada alates Tallinna piirist kuni Tarbijani ja tagasi, mis teeb asja materjalide kohaselt kokku 10 km ehk 10 eurot.

Komisjon arvestab järgnevalt kokku Kauplejal töö tegemiseks kulunud aja maksumuse. Ajakulu osas võtab komisjon arvesse, et kuna esimesed 30 min tuleb arvestada üheks töötunniks, on esimese töötunni maksumuseks 35 eurot. Tarbija ja Kaupleja vahel sõlmitud lepingu kohaselt on teise töötunni maksumus 30 eurot (arvestamata tegelikult kulunud aja mahtu). Kaupleja tegi poest naasmine järel tööd 55 minutit (Tarbija ajamõõdu järgi 36 minutit), aga kuna Kaupleja veebilehe andmetel arvestatakse peale esimest töötundi tööaega 30 minutilise sammuga, ei muuda aja erinevus maksumust. Teise töötunni maksumus oli 30 eurot. Seega oli tööaja maksumus kokku 65 eurot.

Poolte vahel puudub vaidlus materjalide maksumuse üle, mis maksid 21 eurot. Seega oleks Tarbija pidanud kokku tasuma 96 eurot (65 eurot töö eest, 21 eurot materjalide eest ja 10 eurot kilomeetritasu).

Tarbija on Kauplejale tasunud 126 eurot, seega on Kaupleja alusetult saanud 30 eurot.

Komisjon rahuldab Tarbija avalduse osaliselt ja kohustab Kauplejat tagastama Tarbijale 30 eurot.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Tõnis Kõiv

Marianne Metssoon
Anastasia Nezgovorova

/allkirjastatud digitaalselt/